

11. પૃથુચરિતમ્

[પ્રસ્તાવના : વ્યાસની રચના મનાતાં અઢાર પુરાણોનું સંસ્કૃત સાહિત્યમાં વિશિષ્ટ સ્થાન છે. પુરાણનું વિષયગત લક્ષણ આપતાં જણાવાયું છે કે પુરાણ પંચ લક્ષણમ્। અર્થાત્ પુરાણનાં પાંચ લક્ષણ છે. જેમકે - સર્ગ (સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિનું વર્ણન), પ્રતિસર્ગ (સૃષ્ટિના પ્રલયનું વર્ણન), વંશ (સૂર્યવંશ અને ચંદ્રવંશમાં થયેલા રાજાઓની યાદી), મન્વન્તર (મન્વન્તર એટલે કે બે મનુઓના અસ્તિત્વના સમયગાળામાં ઘટેલી ઘટનાઓનું વર્ણન) અને વંશાનુચરિત (જે તે વંશમાં થયેલા કેટલાક પરાક્રમી રાજાઓના ચરિતનું વર્ણન).

ભારતીય પ્રાચીન પરંપરાઓ અને ઇતિહાસની જાણકારી માટે પુરાણસાહિત્યનો અભ્યાસ આવશ્યક છે. વળી, સામાન્ય જનમાનસ પુરાણનો સ્વાધ્યાય કરીને તેમાં વર્ણિત મહાનુભાવોનાં જીવનને જાણી શકે છે અને તે પ્રમાણે પોતાનું જીવન બનાવવાની અને તે પ્રમાણે જીવવાની પ્રેરણા પ્રાપ્ત કરે છે.

મત્સ્યપુરાણમાં આવતા પૃથુચરિતના આધારે આ પાઠ સંપાદિત કર્યો છે. પુરાણોમાં ભૂમિનું દોહન કરીને અન્નની પ્રાપ્તિનો સર્વપ્રથમ ઉપક્રમ કરનાર રાજા તરીકે પૃથુનો નિર્દેશ છે. ભૂમિનું દોહન એટલે કૃષિકર્મ. આમ, કૃષિકર્મના પુરસ્કર્તા તરીકે પુરાણોએ જે રીતે પૃથુચરિતનું વર્ણન કર્યું છે, તેનો મર્મ સમજવા જેવો છે. અહીં ભૂમિને ગાયના રૂપે અને પૃથુને દોહનાર રૂપે વર્ણવવામાં આવ્યા છે. આ દોહન ક્રિયાની પાછળ રહેલો આશય પ્રસ્તુત પાઠના કેન્દ્રમાં છે.]

સ્વાયંભુવસ્ય મનોઃ વંશે અઙ્ગનામકઃ રાજા અભવત્। સઃ દયાલુઃ ધર્મનિરતઃ ચ આસીત્। તસ્ય વેનનામકઃ પુત્રઃ સમભવત્। સઃ ક્રૂરઃ અધર્મનિરતઃ ચ આસીત્। તેન યજ્ઞ-દાનાદીનિ સત્કર્માણિ નિષિદ્ધાનિ। દુર્જનાઃ સત્કારિતાઃ સજ્જનાઃ ચ દુષ્કારિતાઃ। ફલતઃ ચૌરાદીનાં પ્રવૃત્તિઃ સર્વત્ર પ્રવર્તિતા। સજ્જનાનાં ધનં ધાન્યં ચ દુર્જનૈઃ પરિહતમ્। યજ્ઞ-કર્માભાવે દુર્ભિક્ષઃ પ્રાવર્તત। ભૂતલં યજ્ઞદાનરહિતં નિર્ધર્મં ચ સજ્જાતમ્।

અસ્યાં દુરવસ્થાયાં પ્રજારક્ષણાર્થમ્ ઋષયઃ પ્રવૃત્તાઃ। તૈઃ વેનો દણ્ડિતઃ, મારિતશ્ચ। તદનન્તરમ્ ઋષયઃ તસ્ય પૃથુનામકં પુત્રં રાજ્યાસને પ્રસ્થાપિતવન્તઃ। પૃથુઃ દયાલુઃ ધાર્મિકઃ ચ આસીત્। વેનસ્ય શાસને પીડિતાઃ પ્રજાઃ અભિષિક્તં તં ધાર્મિકં પૃથુમ્ ઉપતસ્થુઃ। ક્ષુધાર્તાયાઃ પ્રજાયાઃ પરિપાલનાય ધાન્યમપેક્ષિતમાસીત્। ભૂતલં યજ્ઞદાનરહિતં નિર્ધર્મં ચ આસીત્। તાદૃશં ભૂતલં દૃષ્ટ્વા પૃથુઃ તં દગ્ધમ્ ઉદ્યતઃ અભવત્। તતઃ ઇયં ભૂઃ ગોરૂપમાસ્થાય પલાયિતુમુદ્યતા। પૃથુઃ તસ્યાઃ પૃષ્ઠતઃ અનુગતઃ। અન્તે એકદશે સ્થિત્વા કિં કરોમીતિ ભૂમિઃ અબ્રવીત્। પૃથુઃ અપિ સ્થાવરસ્ય ચરસ્ય ચ ઈપ્સિતં દેહિ ઇતિ તામબ્રવીત્। ભૂઃ તથાસ્તુ ઇત્યુક્ત્વા તત્રૈવ સ્થિતા। તાં ગોરૂપાં સ્થિતા ભૂમિં પૃથુઃ દુદોહ। અસ્મિન્ દોહનકર્મણિ અન્નરૂપં પ્રભૂતં દુગ્ધં પ્રાપ્તમ્। તેન અન્નેન પૃથુના પ્રજાઃ સંરક્ષિતાઃ અનુરજ્જિતાઃ ચ।

એવંપ્રકારકં પૃથુચરિતં પુરાણેષુ વર્ણિતમસ્તિ। વસ્તુતઃ ઇદમેકં રૂપકમસ્તિ। તદનુસારં રાજા ગોપાલઃ, ભૂતલં ગૌઃ, દોહનં કૃષિકર્મ, દુગ્ધમ્ ચ અન્નમ્ અસ્તિ। અર્થાત્ પૃથુરૂપઃ ગોપાલઃ ભૂતલરૂપાં ગાં કૃષિકર્મણા દુદોહ। અસ્મિન્ દોહનકર્મણિ અન્નરૂપં દુગ્ધં ચ પ્રાપ્તવાન્।

અસ્ય રૂપકસ્યાયં સન્દેશઃ - યથા ગોપાલઃ સ્વકીયાં ગાં પ્રેમ્ણા પરિપાલયતિ, પરિપાલિતાં ચ ગામ્ અસૌ પ્રાતઃ સાયં ચેતિ નિયતકાલં નિયતપરિમાણં ચ દોગ્ધિ, તથા રાજા અપિ સ્વકીયં ભૂતલં પ્રેમ્ણા પરિપાલયેત્। પરિપાલિતં ચ ભૂતલમ્ અસૌ શરદિ વર્ષાયામ્ ચેતિ નિયતકાલં નિયતપરિમાણમેવ દુહ્યાત્। એવમેવ કૃષિકર્મણિ પ્રવૃત્તાઃ પ્રજાઃ અપિ ભૂતલં તથૈવ પરિપાલયેયુઃ। પરિપાલિતં ચ ભૂતલં નિયતકાલં નિયતપરિમાણં ચ દુહ્યુઃ ઇતિ। યતો હિ -

બહુધાન્યપ્રવૃત્તોઽયં જનો લોલુપમાનસઃ। ન ચેત્સ ભૂતલં રક્ષેત્ હાનિરેવ ભવિષ્યતિ॥

સસ્યં કૃષિશ્ચ ગોરક્ષ્યં સર્વં એવ વણિવ્પથઃ। ભૂતલેઽરક્ષિતે નિત્યં નશ્યત્યેવ ન સંશયઃ॥

ટિપ્પણી

સ્વાયંભુવસ્ય મનોઃ સ્વાયંભુવ નામના મનુના ધર્મનિરતઃ (ધર્મે નિરતઃ - સ.ત.) ધર્મમાં લાગેલા રહેનારા સમભવત્ (સમ્ + ભૂ હ્ય.ભૂ. અ. એ.વ.) થયો ક્રૂરઃ નિર્દય અધર્મનિરતઃ (અધર્મે નિરતઃ - સ.ત.) અધર્મમાં લાગેલા નિષિદ્ધાનિ મનાઈ કરવામાં આવેલાં (કાર્યો) સત્કારિતાઃ સત્કાર કર્યો દુષ્કારિતાઃ અપમાન કર્યું, દુષ્કાર કર્યો ફલતઃ પરિણામે પ્રવર્તિતા

પ્રવર્તિત થઈ, પ્રવર્તી પરિહતમ્ (પરિ + હ + ક્ત > ત કર્મ.ભૂ.કૃ.) ચોરી લીધું દુર્ભિક્ષઃ દુષ્કાળ (વરસાદ ન થાય, તો અન્ન પાકે નહિ. અન્ન પાકે નહિ તો ભિક્ષા મળે નહિ. માટે દુષ્કાળને માટે સંસ્કૃતમાં આ દુર્ભિક્ષ શબ્દ વપરાય છે. તેનો શાબ્દિક અર્થ છે - મુશ્કેલીથી ભિક્ષા પ્રાપ્ત થાય તેવો કાળ.) પ્રાવર્તત (પ્ર + વૃત્ હા.ભૂ. અ. એ.વ.) પ્રવર્ત્યો, થયો નિર્ધર્મમ્ ધર્મ રહિત દણ્ડિતઃ (દણ્ડ + ક્ત > ત ક.ભૂ.કૃ.) દંડ્યો મારિતઃ (મૃ (પ્રે.) + ક્ત > ત ક.ભૂ.કૃ.) માર્યો પ્રસ્થાપિતવન્તઃ (પ્ર + સ્થા + (પ્રે.) ક્તવત્ > તવત્ ક.ભૂ.કૃ.) સ્થાપ્યો, પ્રસ્થાપિત કર્યો અભિષિક્તમ્ (અભિ + સિચ્ + ક્ત > ત કર્મ.ભૂ.કૃ.) અભિષેક પામેલા (રાજા)ને (પ્રાચીન પરંપરામાં રાજા તરીકેની જાહેરાત થતાં પહેલાં એક વિધિ થતી. આ વિધિમાં રાજા થનાર વ્યક્તિને રાજસિંહાસન ઉપર બેસાડીને જલાભિષેક કરવામાં આવતો. જ્યાં સુધી જળાભિષેક ન થાય, ત્યાં સુધી જે તે વ્યક્તિને રાજાનું પદ મળેલું ગણાતું ન હતું.) ઉપતસ્થુઃ (ઉપ + સ્થા પ. ભૂ. અ. બ.વ.) ઉપસ્થિત થયો, હાજર થયો ક્ષુધાર્તાઃ (ક્ષુધયા આર્તાઃ - તૃ. ત.) ભૂખથી પીડિત દગ્ધુમ્ (દહ + તુમ્ હે.કૃ.) બાળી નાખવા માટે ઉદ્યતઃ તૈયાર ભૂઃ પૃથ્વી ગોરૂપમ્ (ગાવઃ રૂપમ્ - ષ.ત.) ગાયના રૂપને આસ્થાય (આ + સ્થા + ક્ત્વા > ય સં.ભૂ.કૃ.) સ્થિત રહીને પલાયિતુમ્ (પલાય + તુમુન્ > તુમ્ હે.કૃ.) નાસી જવા માટે ઉદ્યતા તત્પર બની અબ્રવીત્ (બ્રૂ હા.ભૂ. અ. એ.વ.) બોલી સ્થાવરસ્ય સ્થાવરના (જે એક જગ્યાએ સ્થિર રહીને ઊભું હોય, (જેમકે - વૃક્ષ) તેને સ્થાવર કહે છે.) ચરસ્ય ફરતા, વિચારણા કરતા ઈપ્સિતમ્ ઈચ્છેલું, ચાહેલું દેહિ (દા આજ્ઞા. મ. એ.વ.) આપ ગોરૂપામ્ (ગોઃ રૂપમ્ યસ્યાઃ સા - બહુ.) ગાયનું રૂપ લીધું છે જેણે, એવીને દુદોહ (દુહ પ.ભૂ. અ. એ.વ.) દોહી રૂપકમ્ રૂપક, જેમાં અમુક બીજી કોઈ વસ્તુનો આરોપ કરવામાં આવ્યો હોય, તે (અહીં રાજા પૃથુમાં ગોપાલનો, ભૂમિમાં ગાયનો, દોહવાની ક્રિયામાં કૃષિકર્મનો અને દૂધમાં અન્નનો આરોપ કરવામાં આવ્યો છે.) દોહનકર્મણિ (દોહનસ્ય કર્મ, તસ્મિન્ - ષ.ત.) દોહવાના કર્મમાં નિયતકાલમ્ (નિયતઃ ચાસૌ કાલઃ, તમ્ - કર્મ.) ચોક્કસ કાળે નિયતપરિમાણમ્ (નિયતઃ ચાસૌ પરિમાણઃ, તમ્ - કર્મ.) ચોક્કસ માપમાં દોગ્ધિ (દુહ્ વર્ત. અ. એ.વ.) દોહે છે પરિપાલયેત્ (પરિ + પાલ્ વિધિ. અ. એ.વ.) પાળવું જોઈએ દુહ્યાત્ (દુહ વિધ્યર્થ અ. એ.વ.) દોહવી જોઈએ દુહ્યુઃ (દુહ વિધ્યર્થ અ. બ.વ.) દોહવી જોઈએ યતો હિ કેમકે બહુધાન્યપ્રવૃત્તઃ (બહુ ચ તદ્ઃ ધાન્યમ્ (કર્મ.), બહુધાન્યાય પ્રવૃત્તઃ - ચ.ત.) ધણું બધું અનાજ મેળવવા માટે લોલુપમાનસઃ (લોલુપં માનસં યસ્ય સઃ - બહુ.) લોભી મનવાળો, લોભી ન રક્ષેત્ (રક્ષ વિધિ. અ. એ.વ.) રક્ષા કરે નહિ સસ્યમ્ અનાજ કૃષિઃ ખેતી ગોરક્ષ્યમ્ ગોપાલન વણિક્ષયઃ વ્યાપાર-વણજ નશ્યતિ (નશ્ વ. અ. એ.વ.) નાશ પામે છે, ખતમ થઈ જાય છે.

સન્ધિ

વેનો દણ્ડિતઃ (વેનઃ દણ્ડિતઃ) । મારિતશ્ચ (મારિતઃ ચ) । કરોમીતિ (કરોમિ ઇતિ) । તથાસ્તુ (તથા અસ્તુ) । ઇત્યુક્ત્વા (ઇતિ ઉક્ત્વા) । બહુધાન્યપ્રવૃત્તોઽયમ્ (બહુધાન્યપ્રવૃત્તઃ અયમ્) । જનો લોલુપમાનસઃ (જનઃ લોલુપમાનસઃ) । તતો હાનિર્ભવિષ્યતિ (તતઃ હાનિઃ ભવિષ્યતિ) । કૃષિશ્ચ (કૃષિઃ ચ) । સર્વ એવ (સર્વઃ એવ) । ભૂતલેઽરક્ષિતે (ભૂતલે અરક્ષિતે) । નશ્યત્યેવ (નશ્યતિ એવ) ।

સ્વાધ્યાય

1. યોગ્યં વિકલ્પં ચિત્વા રિક્તસ્થાનાનાં પૂર્તિઃ કરણીયા ।

(1) પૃથોઃ પિતુઃ નામ આસીત્ ।

(ક) મનુઃ (ખ) વેનઃ (ગ) ધર્મઃ (ઘ) વૈનઃ

(2) વેનઃ આસીત્ ।

(ક) કૂરઃ (ખ) અકૂરઃ (ગ) દયાલુઃ (ઘ) ધર્મનિરતઃ

(3) ગોરૂપમ્ અસ્તિ ।

(ક) આકાશમ્ (ખ) વાયુઃ (ગ) ભૂતલમ્ (ઘ) જલમ્

(4) ગૌઃ દુહ્યતે ।

(ક) પ્રાતઃ (ખ) સાયમ્ (ગ) એકદા (ઘ) પ્રાતઃસાયમ્

2. एकेन वाक्येन संस्कृतभाषया उत्तरं लिखत ।

- (1) अङ्गनामकः राजा कस्य वंशे अभवत् ?
- (2) वेनेन के सत्कारिताः के च दुष्कारिताः ?
- (3) क्षुधार्तायाः प्रजायाः परिपालनाय किम् अपेक्षितमासीत् ?
- (4) दुर्जनैः केषां किं परिहृतम् ?
- (5) पृथुः किंरूपां भूमिं दुदोह ?

3. नीचेना प्रश्नोना मातृभाषाभां उत्तर आपो :

- (1) वेन राजा કેવો હતો ?
- (2) પ્રજાની રક્ષા માટે ઋષિઓએ શું કર્યું ?
- (3) પૃથુના રાજ્યાભિષેક સમયે પ્રજાની સ્થિતિ કેવી હતી ?
- (4) રાજા પૃથુ ભૂમિને શા કારણે બાળવા માટે ઉદ્યત થયો ?
- (5) દોહનક્રિયાની વિશેષતા સમજાવો.

4. સમીક્ષાત્મક નોંધ લખો :

- (1) રાજા તરીકે પૃથુ
- (2) ગાય તરીકે ભૂતલ
- (3) પૃથ્વીની દોહનક્રિયા એટલે કૃષિ

